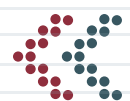


انجماد در تابستان



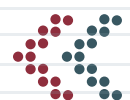
مزایای عضویت در سازمان همکاری های شانگهای



در صورتی که بتواند در نهادهای تأثیرگذار جهانی در حوزه اقتصادی حضور داشته باشد، این موضوع برای آن کشور نشان دهنده اقتدار، پیشرفت و توسعه است. همچنین موقعیت جغرافیایی و ژئوپلیتیک نقش کلیدی را در بازی های اقتصادی می تواند داشته باشد. لازم به ذکر است که تعدادی از کشورهای عضو سازمان همکاری های شانگهای در حوزه های مختلف از جمله حوزه انرژی از عمده ترین تولیدکنندگان هستند، همچنین تعدادی از آنها بزرگ ترین مصرف کنندگان انرژی دنیا هستند. مانند کشورهای چین، هند، روسیه و ایران. لذا در تعاملات تجاری و مالی به اندازه ضریب تأثیر انرژی می توانیم بهره ببریم.

ایران در سال ۲۰۰۵ به عنوان عضو ناظر به سازمان همکاری شانگهای پیوست و سال بعد برای عضویت کامل در این سازمان درخواست داد که در بیست و یکمین اجلاس سران در سال ۲۰۲۱ با عضویت کامل ایران موافقت شد و سرانجام در ۱۳ تیرماه امسال و در بیست و سومین نشست سران سازمان همکاری شانگهای که به ریاست هند برگزار شد، عضویت کشورمان در این سازمان به صورت رسمی اعلام و ایران نهمین عضو سازمان همکاری شانگهای شد. لازم به ذکر است که چین، روسیه، هند، قزاقستان، تاجیکستان، قرقیزستان، پاکستان و ازبکستان هشت عضو اصلی این سازمان هستند که با پیوستن ایران در حال حاضر این سازمان ۹ عضو دائم دارد. سازمان همکاری های شانگهای سازمانی اوراسیایی میان دولتی است که برای همکاری های چند جانبه امنیتی، اقتصادی و سیاسی تشکیل شده و نقش این سازمان از زمان تأسیس آن تاکنون در منطقه افزایش یافته است. به گزارش مرکز اطلاع رسانی روابط عمومی پیوان؛ کارشناسان اقتصادی بر این باور هستند که بهره گیری از مزایای شانگهای، نیازمند داشتن یک نهاد مستقل و تصمیم گیر در ایران است که به صورت جدی بر این موضوع تمرکز داشته باشد. در روابط اقتصادی بین الملل حضور در نهادهای تأثیرگذار در اقتصاد بین الملل یک قوت است، به عبارتی هر کشوری

افزایش صادرات ایران به هند



کشور با ایران در چهار ماه نخست سال جاری میلادی به ۷۰۲ میلیون دلار رسیده است. گفتنی است، واردات هند از ایران در ماه های ژانویه تا آوریل سال جاری میلادی رشد ۶ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل داشته و به ۲۵۷ میلیون دلار رسیده است. هند در ماه های ژانویه تا آوریل سال قبل ۲۴۲ میلیون دلار کالا از ایران وارد کرده بود.

وزارت بازرگانی و صنعت هند از رشد ۶ درصدی صادرات ایران به این کشور در چهار ماه نخست ۲۰۲۳ خبر داد و کل تجارت دو کشور در این دوره را حدود ۷۰۰ میلیون دلار اعلام کرد. به گزارش مرکز اطلاع رسانی روابط عمومی شرکت پیوان؛ جدیدترین آمار منتشر شده از سوی وزارت بازرگانی و صنعت هند نشان می دهد، کل مبادلات تجاری این

انجماد در تابستان

بانک مرکزی چین با ارسال فرکانس‌های مثبت به اقتصاد و همچنین بسته‌های حمایتی بازار مسکن، قیمت سنگ آهن را بالا برد. لذا در هفته گذشته میلادی در بازار واردات سنگ آهن چین (خلوص ۶۲ درصد) قیمت با افزایش نسبی به نزدیکی ۱۱۷ دلار هر تن CFR رسید.

بازار واردات قراضه سنگین ۲۰-۸۰ ترکیه در طول هفته گذشته ضمن ادامه روند نزولی، در قیمت ۳۶۷ دلار هر تن CFR اعلام شد. همچنین کاهش قیمت برخی معاملات که برای قراضه اروپا نهایی شد، بر رکود بازار واردات ترکیه افزود. لازم به ذکر است، قراضه صادراتی سنگین کلاس ۲ ژاپن به قیمت ۳۶۰ دلار هر تن FOB رسید. متوسط قیمت قراضه وارداتی سنگین در شرق آسیا نیز به نرخ ۴۰۱ دلار هر تن CFR اعلام شد.

بیلت صادراتی فوب دریای سیاه، با افت هفتگی به قیمت ۴۶۰ دلار هر تن FOB دریای سیاه شنیده شد. در بازار داخلی چین قیمت بیلت سعودی بوده و به ۴۹۹ دلار هر تن در کارخانه رسید. بیلت وارداتی نیز در چین با افتی اندک به قیمت ۴۷۵ دلار هر تن CFR اعلام شد. لازم به توضیح است که در بازار واردات جنوب شرق آسیا هم، قیمت بیلت به نرخ ۵۲۵ دلار هر تن CFR رسید.

هفته گذشته در چین متوسط قیمت میلگرد صادراتی در قیمت ۵۴۰ دلار هر تن FOB ثبت شد. قیمت میلگرد در بورس شانگهای نیز به ۵۲۹ دلار هر تن بهبود داشت. همچنین میلگرد صادراتی ترکیه نیز ۱۹ دلار افت داشته و در نرخ ۵۸۰ دلار هر تن FOB ثبت شد. در بازار داخلی آمریکا میلگرد ۹۰۰ دلار هر شورت تن در کارخانه باقی ماند و در بازار داخلی اروپا نیز میلگرد در نرخ ۵۸۰ یورو هر تن در کارخانه با ثبات بود.

اما قیمت میلگرد در بازار ایران با افت محدود روبرو شد. ظاهراً این روند به عقیده فعالان اقتصادی ادامه دار خواهد بود، چون تقاضا به کف خود رسیده است. تیر آهن بازار را کدی را در طول هفته گذشته تجربه کرد. به عقیده کارشناسان فروش‌های مدت دار ذوب آهن، به حفظ قیمت کمک کرد.

در پایان

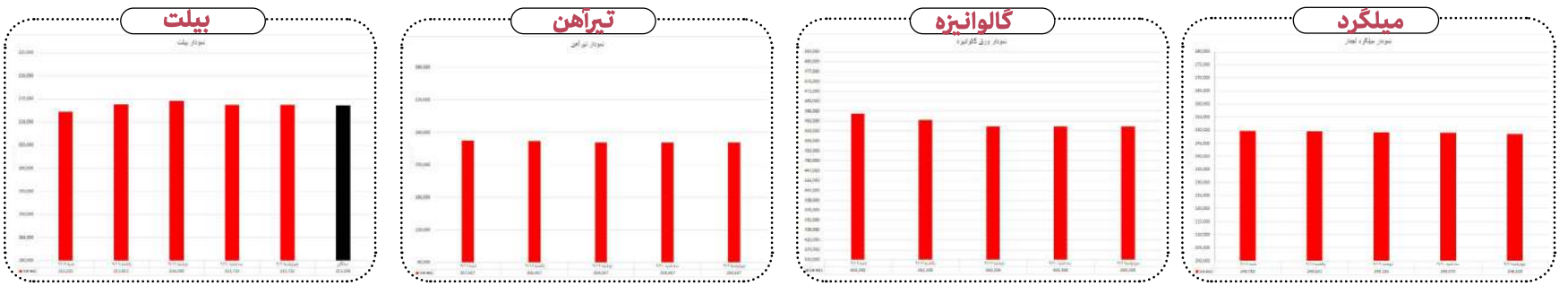
بازار جهانی به روند نزولی خود ادامه می‌دهد، در نتیجه بانزول ارزش یوان، تهاجم کالاهای چینی را تقویت می‌کند که رقیبی جدی برای صادرات ایران است. خبری از تقاضای جدید و جدی نیست، لذا باید تا ماه آینده میلادی صبر کرد. گفتنی است، دلار به لحاظ قدرتی که در ساختارهای مالی دنیا مثل صندوق بین‌المللی پول و یابانک جهانی دارد به سادگی قابل حذف نیست و همچنان دلار ارز غالب محسوب می‌شود. باید به این نکته هم توجه داشت که حذف دلار به معنای بروز بحران اقتصادی شدید هم هست. با فرار سیدن محرم بازار ایران به طور سنتی تا دو هفته را کد باقی می‌ماند، البته انگیزه‌ای هم در بازار به علت ضعف تقاضا نیست. نکته قابل توجه اینکه فشار دولت برای کاهش قیمت بر علیه محصولات پتروشیمی و فولاد زیاد است، در حالی که سهم دولت در تولید پتروشیمی و فولاد قابل مقایسه با بخش خصوصی نیست. در واقع دولت به ابتدایی‌ترین شکل خبر از کاهش قیمت این دو کالا را می‌دهد، ولی با ضعف صادرات، شاهد افزایش مواد معدنی هستیم.



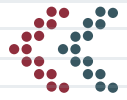
یادداشت سردبیر

روزهای سخت

وضعیت معاملات بازار سهام در این هفته طوری بود که می‌توان گفت حداقل ۹۰ درصد از نمادها برای یک روز هم که شده، صف فروش را تجربه کرده‌اند. به شکل عجیبی تعداد نمادهای منفی بیشتر از تعداد نمادهای مثبت شد که نتیجه آن افت سنگین در شاخص‌ها بوده است. در این هفته بسیاری از سهم‌ها در صف فروش قفل بودند و سهامداران روزهای سختی را پشت سر گذاشتند و افت ۲۵ تا ۳۰ درصدی برخی نمادها بسیاری از سهامداران تازه وارد به بازار سرمایه را نقره داغ کرد. البته نمادهای پالایشی و فلزات اساسی در این هفته نقش منجی را در بورس بازی کردند و توانستند از افت بیش از حد شاخص‌های عملکردی بورس جلوگیری کنند. دلایل مختلفی از سوی کارشناسان بازار سرمایه برای رویدادهای هفته اخیر عنوان شده است، برخی عرضه آبخاری شرکت‌های حقوقی و بازارگردانان را علت این موضوع دانسته و عده‌ای نیز مقاومت روانی بورس در عدد ۵/۲ میلیون واحدی را به عنوان یکی دیگر از ریزش‌ها اعلام می‌کنند. البته نباید از فضای هیجانی و ترس نیز در فضای بورس غفلت کرد. سهامدارانی که تجربه ریزش سال ۹۹ را داشتند، با اولین نشانه‌های ریزش بورس، در صف فروش نشسته تا بتوانند نقد شوند و از ضرر بیشتر جلوگیری کنند. ضمن اینکه نمی‌توان معامله‌گران را کنترل کرد و همیشه توقع داشت که خریدها و به بالاتفاق بیفتند و این موضوع نیز دلیل دیگری برای ریزش بورس طی چند روز گذشته بود. این تردید وجود دارد که بسیاری از نمادها با وجود ارزندگی، در هفته گذشته بیش از ۲۰ درصد ریزش داشته باشند و همچنان نیز شاهد فشارها در این نمادها هستیم که این موضوع کاملاً هیجانی بوده و به نظر می‌رسد که تهدید خاصی برای کلیت بازار سرمایه وجود نداشته باشد. گرچه رفتار بدون برنامه و به دور از تحلیل، واکنش جدی به اخبار منفی، عدم حمایت لفظی و عملی از سمت سیاستگذاران اقتصادی و بورسی تصمیمات ناهمسو با بورس از جمله افزایش نرخ گاز صنایع و نرخ خوراک پتروشیمی‌ها و افزایش چهار برابری عوارض صادراتی محصولات خام و نیمه خام معدنی و فولادی باعث شده است که بورس این روزهای یکی از سخت‌ترین دوران خود را تجربه کند.



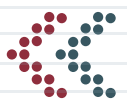
عقب نشینی سرمایه از فولاد



شد سرمایه‌گذاری در صنعت و معدن نسبت به گذشته کاهش یابد و سرمایه‌ها به سایر بازارها که بازدهی بهتری دارند، سوق داده شود. گفتنی است، کارخانه‌های زیادی در بخش خصوصی طرح‌های توسعه‌ای خود را متوقف کرده‌اند و بسیاری از این کارخانجات قصد افزایش تولید و جذب نیرو داشتند که اینگونه نشد. لازم به ذکر است، وضعیت به گونه‌ای شده که در حال حاضر ظرفیت‌های موجود در کارخانه‌ها با حداقل ممکن فعالیت دارند، بنابراین محدود کردن کارخانجات از لحاظ بحث قیمت‌گذاری و چگونگی اداره مجموعه باعث دلسردی تولیدکنندگان و تجار از سرمایه‌گذاری در این حوزه شده است.

فعالان بازار معتقدند در صنعت فولاد و معدن، دخالت‌ها، بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های متعدد غیر ضروری و محدودکننده باعث کاهش اعتماد سرمایه‌گذاران شده است. به گزارش مرکز اطلاع‌رسانی روابط عمومی شرکت پیوان؛ در شرایط فعلی کارشناسان بزرگ‌ترین چالش در صنعت فولاد را موضوعات بحث فرار سرمایه و عدم جلب اعتماد سرمایه‌گذاران می‌دانند. بر همین اساس این مشکلات باعث شده تا دولت نتواند سرمایه کافی را برای جذب سرمایه تأمین کند. از طرفی، دخالت در نرخ‌گذاری و تعدد مصوبات در این حوزه، باعث توقف سرمایه‌گذاری شده است. همین امر باعث

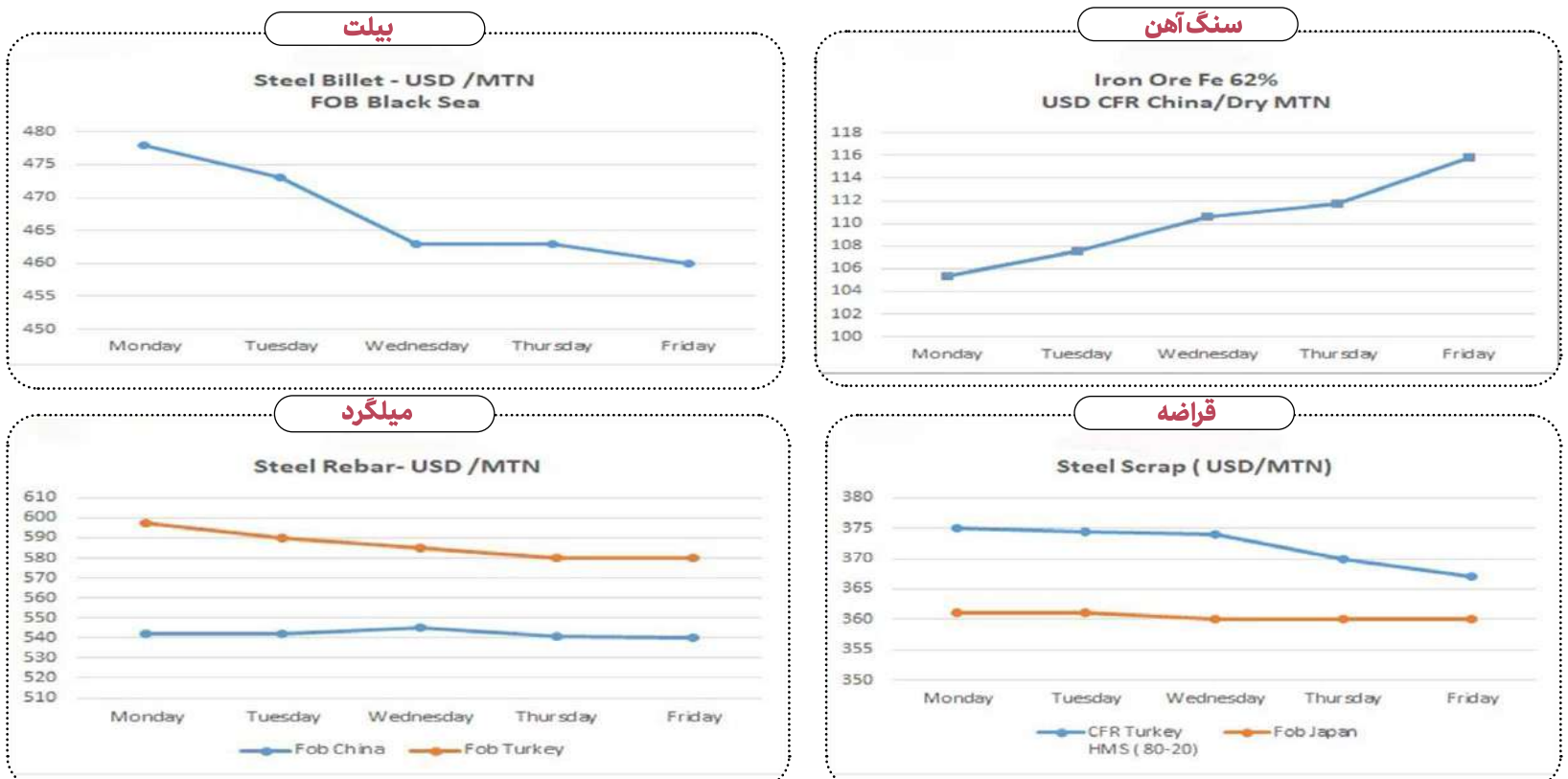
Lukoil به دنبال نیروگاه بادی در سواحل خزر



پاک برای پروژه‌های نفتی و گازی نیروگاه بادی در ساحل دریای خزر احداث می‌کند. این شرکت اعلام کرده ارزیابی وزش باد در ساحل دریای خزر تا پایان سال جاری به اتمام خواهد رسید و یک بررسی جامع درباره احداث نیروگاه مذکور انجام خواهد شد و پس از این اقدامات، تصمیم نهایی درباره ساخت این نیروگاه بادی گرفته می‌شود. این شرکت روسی اعلام کرده که در این مسیر می‌خواهد با شرکت‌های داخلی ایران (دارای تجربه و تجهیزات مناسب در حوزه تولید انرژی‌های پاک) همکاری کند.

لوک‌اوایل، شرکت نفت و گاز چند ملیتی و دومین شرکت بزرگ نفتی در کشور روسیه است که در سال ۱۹۹۱ تاسیس شد و این شرکت بلافاصله در حوزه اکتشاف، تولید نفت خام و گاز طبیعی فعالیت خود را آغاز کرد. میزان رشد و پیشرفت لوک‌اوایل به گونه‌ای شد که در مدت زمان کوتاهی در ۳۰ کشور جهان پروژه‌های گسترده بالادستی را در اختیار گرفت. به گزارش مرکز اطلاع‌رسانی روابط عمومی شرکت پیوان؛ شرکت نفتی بزرگ Lukoil روسیه، به نقل از تاس اعلام کرد که با هدف تأمین انرژی

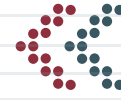
نگاهی به بازارهای جهانی به روایت نمودار (هفته گذشته)





کیوان جعفری طهرانی
تحلیلگر ارشد صنعت

آژیر خطر



بخش خصوصی با دولت است. از آنجا که فعالان معدنی با تحریم‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند و با چنین موانعی روبرو هستند، انتظار می‌رود که دولت کمی محتاط‌تر عمل کند و نگرش حمایتی تری نسبت به تولیدکننده‌ها داشته باشد.

نیازمند ماشین‌آلات نو

بر کسی پوشیده نیست که بنگاه‌های فعال در بخش معدن، ماشین‌آلات به روز و مناسبی در اختیار ندارند. قدیمی بودن ماشین‌آلات و تجهیزات معدنکاران نه تنها به واحدهای تولیدکننده در این بخش فشار زیادی وارد کرده، بلکه موجب به‌روزرسانی نشدن فناوری این واحدها شده است. اگر بخواهیم بخش معدن توسعه پیدا کند به طور حتم نیازمند ماشین‌آلات جدید هستیم.

ماشین‌آلات موجود در کشور چه در زمینه استخراج و چه در حوزه حمل و نقل اکثر قدیمی و با عمری بیش از ۲۰ سال هستند بنابراین نیاز است با ماشین‌آلات جدید جایگزین شوند که برای حل این مشکل به سرمایه زیاد و توجه خاص دولت نیاز است. باید با اعمال معافیت‌های خاص در زمینه واردات ماشین‌آلات معدنی و راهسازی بتوانیم ماشین‌آلات نو و به‌روز وارد کشور کنیم. در غیر این صورت نمی‌توان انتظار داشت بخش معدن نقش جایگزینی برای نفت ایفا کند. امروز با قیمت‌های سرسام آور ماشین‌آلات داخل کشور که گاهی تا چهار برابر ماشین‌آلات خارجی و حتی بیشتر هم می‌رسد، همچنین با توجه به سود عوارض گمرکی و مشکل تامین قطعات عملیاتی توان از پس حل مشکلات برآمد.

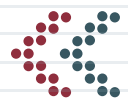
بحث از مشکلات حاکم بر بخش معدن و صنایع معدنی ما را به بررسی وضعیت ماشین‌آلات و تجهیزات معدنی می‌کشاند. بحث تکراری که سال‌هاست از آن می‌گذرد، اما برایش کمتر اقدامی متناسب با نیازهای کشور و درخواست معدنی‌ها شده است.

امروز بخش معدن به دلیل تحریم‌ها و سیاست‌های متناقض در راستای واردات ماشین‌آلات، زمین‌گیر شده است. ماشین‌آلاتی که از عمرشان بیش از ۲۰ سال می‌گذرد و نیاز به جایگزینی دارند. در حالی که گفته می‌شود برای حل این مشکل به توجه خاص دولت نیاز است و دولت هم در سخن بر حمایت از تولیدکنندگان داخلی تاکید داشته و با اینکه هر از چندگاهی در باره واردات ماشین‌آلات صحبت شده، اما هنوز برای حل این مشکل اقدام چشمگیری نشده است.

البته مدتی صحبت از واردات ماشین‌آلات دست دوم چینی شد، اما گفته شد که شرط واردات ماشین‌آلات دست چینی این است که ماشین‌آلات ایرانی به چین صادر شود. سوال این است که آیا با وجود تحریم‌ها ما امکان تولید ماشین‌آلات معدنی را داشته‌ایم که بخواهیم حالا دست به صادراتش بزنیم؟ همچنین اگر توانایی ساخت ماشین‌آلات را داشتیم که دیگر فعالیت معادن کشور با مشکل روبرو نبود.

به گفته کارشناسان سیاستگذاری‌های اشتباه باعث شده که هزینه تولید در کشور افزایش یابد و در نهایت هم روند تولید کاهش می‌یابد. اما آنچه پیامد چنین تصمیماتی است، تقابل هر چه بیشتر میان

سبقت فولاد ترکیه از ایران



انجمن نوردکاران اعلام کرد حدوداً سه سالی است که صنعت فولاد زمین‌گیر شده و رتبه ایران در فولاد جهانی از رتبه ۹ به رتبه ۱۱ نزول یافته است. با این وجود، کشور ترکیه توانسته است از رتبه ۱۴ به رتبه ۷ صعود کند. البته ناگفته نماند کشور ترکیه بدون داشتن سنگ آهن، برق و گاز مناسب توانست به این جایگاه دست پیدا کند. در واقع، ترکیه با واردات سنگ آهن و خرید گاز توانست رتبه هفتم جهان در زمینه فولاد را به نام خود ثبت کند. به گزارش مرکز

اطلاع رسانی روابط عمومی شرکت پیوان؛ به گفته این انجمن در ایران امکانات و معادن موجود است، اما فولادسازان فقط به دلیل رانت برخی افراد در وضعیت ضرر و زیان به سر می‌برند. بی‌مشتری ماندن محصولات فولادی در بورس کالا در هفته‌های گذشته، ناشی از اشتباه بودن سیاست‌های تنظیم بازار فولاد محسوب می‌شود و به دلیل شکاف قیمت‌های پایه بین بورس و بازار است که رغبت مصرف‌کنندگان به خرید از بورس کاهش پیدا کرده است.